

ÄNDRING AV HANDBOKEN OM TRANSITERING – TRANSPORT AV VAROR VIA FASTA TRANSPORTINSTALLATIONER

Följande nya avsnitt ”VI.3.11 Transport av varor via fasta transportinstallationer” ska läggas till i

DEL VI – Förenklingar

VI.3 Beskrivning av förenklingar

VI.3.11 Transport av varor via fasta transportinstallationer

VI.3.11.1 Transport av varor via fasta transportinstallationer

*Artikel 321 i
genomförandeförordnin
gen
Artikel 53 i bilaga I till
konventionen*

Denna förenkling gäller varor som transporteras via fasta transportinstallationer och kräver inte tillstånd. De varor som transporteras via en fast transportinstallation ska anses vara hänförliga till förfarandet för unionstransitering/gemensam transitering när de förs in i tullområdet eller när de placeras i den fasta transportinstallationen i det området.

Transiteringsförfarandet ska anses ha slutförts när

- (a) en lämplig registrering görs i mottagarens affärsbokföring, eller
- (b) den driftsansvarige för den fasta transportinstallationen intygar att de varor som transporteras via den fasta transportinstallationen
 - (i) har ankommit till mottagarens anläggning,
 - (ii) har tagits emot i mottagarens distributionsnät, eller
 - (iii) har lämnat unionens tullområde eller tullområdet för landet som omfattas av gemensam transitering.

Den person som är ansvarig för transiteringsförfarandet är operatören av den fasta transportanläggning som är etablerad i den medlemsstat eller det land som omfattas av gemensam transitering genom vilket varorna förs in i tullområdet eller där befordran inleds. Den driftsansvarige för den fasta transportinstallationen har också rollen som fraktförare.

Personen som är ansvarig för förfarandet och tullmyndigheten ska enas om metoderna för tullövervakning av de transporterade varorna.

*Artikel 79 i unionens
tullkodex
Artikel 113 i bilaga I till
konventionen*

Om befordran omfattar mer än en driftsansvarig för fasta transportinstallationer kan alla driftsansvariga vara ansvariga. Det är dock endast den första driftsansvarige som har rollen som ansvarig för förfarandet.

Varuvolymerna som förs in i och ut ur landet via fasta transportinstallationer mäts och kontrolleras på landnivå. När varor befordras från ett land till ett annat bör tullmyndigheterna informera varandra om volymerna som transiteras, T1 och T2, och vid behov även om volymerna som är i fri omsättning.

Virtuella handelsplatser (i EU)

En virtuell handelsplats är en icke-fysisk knutpunkt för handel på naturgasmarknaderna. Den representerar alla platser för införsel och utförsel i det marknadsområdet. Via en virtuell handelsplats kan man inge en deklaration för övergång till fri omsättning för varor som fysiskt lagras i en annan medlemsstat än den där deklarationen inges. Denna förenkling kan dock endast ske genom centraliserad klarering och ett tillstånd för centraliserad klarering krävs. Detta innebär att frigörandet av varorna kräver informationsutbyte i förväg mellan det tullkontor där deklarationen för övergång till fri omsättning har ingetts (den tullmyndighet som övervakar den virtuella handelsplatsen när det gäller vissa sändningar) och det tullkontor där varorna har anmälts (tullkontor med ansvar för den plats där varorna har befunnit sig/distribuerats).

Artikel 54 i bilaga I till konventionen

Följande länder som omfattas av gemensam transitering har beslutat att inte tillämpa detta förfarande och har anmält sitt beslut till kommissionen: Schweiz, Nordmakedonien, Norge och Serbien.